ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Εὐαγγέλιον τῆς ἐννάτης Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ.

(*Λουκ. 12, 16—21*).

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου. — Ἂς μὴ καυχᾶται ὁ πλούσιος εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, μηδὲ ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

«Ἄφρων! ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ! Ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;»

Ἡ παραβολὴ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου περιέχει μαθήματα χρησιμώτατα εἰς πάντα ἄνθρωπον ἀνεξαιρέτως πάσης τάξεως καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως. Καὶ ἐάν τις μὲ προσοχὴν ἀκροασθῇ τὸ σήμερον ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγινωσκόμενον ἱερὸν Εὐαγγέλιον, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ βυθισθῇ εἰς σοβαρὰς σκέψεις: Ἔστω οὗτος πλούσιος ἢ πτωχός, ἔνδοξος ἢ ἄσημος, ἄνθρωπος μὲ ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν ἢ ἐκ τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ λαοῦ. Εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως ἡ σημερινὴ παραβολὴ ζωγραφίζει μὲ ζωηρότατα χρώματα τὴν ματαιότητα ἀφ' ἑνὸς τῶν φροντίδων καὶ μεριμνῶν τοῦ κόσμου, εἰς τὰς ὁποίας κατατριβόμεθα καθημερινῶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν ταραχὴν ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐξαφνικοῦ θανάτου.

Τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξ ἀφορμῆς τῆς φιλονεικίας περὶ διαμοιράσεως κληρονομίας μεταξὺ δύο ἀδελφῶν. Ἀφοῦ δὲ ἐδίδαξεν, ὅτι ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία δὲν συνίσταται εἰς τὰ περισσὰ πλούτη καὶ τὰ ἄλλα ἐγκόσμια ἀγαθά, παρέστησε τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ ἄφρονος πλουσίου. Καὶ ἡ παραβολὴ αὕτη ὄχι μόνον ζωηρὰ ἐντυπώνει εἰς τὸν νοῦν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἀλλὰ συγχρόνως φέρει εἰς τὴν μνήμην καθενὸς ἐξ ἡμῶν πλεῖστα παρόμοια παραδείγματα, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην συμβαίνουσι πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Ὑπῆρχε, λέγει, μίαν φορὰν εἷς πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἰς τὴν κατοχήν του πολλὰ κτήματα, ἀγρούς, ἀμπελῶνας καὶ κήπους· Ἂν καὶ ὁ πλούσιος οὗτος δὲν ἦτο φιλεύσπλαγχνος καὶ δὲν ἔκαμνεν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχούς, ἐν τούτοις ὁ Θεὸς ἀφῆκεν, ὥστε τὰ κτήματά του νὰ καρποφορήσωσι πλουσίως. Καὶ τοῦτο, διότι ὡς πανάγαθος δίδει τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ ἀνεξαιρέτως καὶ εἰς τοὺς καλοὺς καὶ εἰς τοὺς κακούς, περιμένων νὰ ἴδῃ πῶς καθεὶς θέλει μεταχειρισθῇ αὐτά. Ὅταν εἶδε τὴν τόσην μεγάλην εὐφορίαν τῶν κτημάτων του ὁ πλούσιος ἀντὶ νὰ δοξάσῃ, ὡς ἔπρεπε τὸν Θεὸν καὶ νὰ βοηθήσῃ ὡς καλὸς οἰκονόμος τοῦ πλούτου ἄλλους πτωχούς, δυστυχεῖς καὶ πάσχοντας, ἤρχισε νὰ σκέπτηται κατὰ τρόπον ὅλως διόλου ἐγωϊστικόν. Ποῦ νὰ βάλω, ἔλεγε, τὰ τόσα γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου; Ἀντὶ δὲ νὰ αἰσθανθῇ τὴν γλυκεῖαν εὐχαρίστησιν τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς ἀγαθοεργίας εἰς τοὺς ἄλλους, αὐτὸς στενοχωρεῖται, διότι δὲν γνωρίζει πῶς ν' ἀποθηκεύσῃ τὰ ἀγαθά του. Καὶ ὅπως ἀκούει τις καθ' ἡμέραν τὸν πτωχὸν νὰ λέγῃ — «τί νὰ κάμω, πῶς νὰ ἐξοικονομήσω τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴκου μου;», τοιουτοτρόπως βλέπομεν, ὅτι καὶ ὁ ἀνόητος οὗτος πλούσιος ἀμηχανεῖ καὶ λυπεῖται λέγων, «τί νὰ κάμω;». Ἡ ἀμηχανία καὶ στενοχωρία του — πρᾶγμα παράδοξον ἀληθῶς, — αὐξάνει ὁλονέν, ἐφ' ὅσον αὐξάνει καὶ ὁ πλοῦτος του! Τέλος, εὑρίσκει μίαν λύσιν, λύσιν ἀνταξίαν τοῦ στενοῦ ἐγωϊσμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήριζεν ὅλον τὸν βίον καὶ τὰς σκέψεις τοῦ ἀνοήτου αὐτοῦ πλουσίου. Ἰδού, λέγει, τὶ πρέπει νὰ κάμω: Θὰ κρημνίσω τὰς παλαιάς μου ἀποθήκας καὶ θὰ κτίσω εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν νέας, καὶ θὰ συνάξω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ θὰ εἴπω εἰς τὴν ψυχήν μου: «Ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθά, ἀποθηκευμένα διὰ πολλὰ ἔτη. Ἔχε λοιπὸν ὅλας τὰς ἀναπαύσεις σου, φάγε, πίε καὶ εὐφραίνου». Περὶ τοῦ ἂν ἄλλοι ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους, οὐδόλως μέλει αὐτῷ! Περὶ τοῦ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος κόσμος. ὅπου θὰ δώσῃ μίαν ἡμέραν λόγον, ἂν καλῶς μετεχειρίσθη τὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς αὐτόν, οὐδὲ σκέπτεται κἄν! Περὶ θανάτου, περὶ μελλούσης κρίσεως, περὶ ἐξα-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

σφαλίσεως τῆς ψυχικῆς του σωτηρίας, οὐδὲ λόγος! Ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ἀγαθοεργία, ἐλεημοσύνη, ὠφέλεια τῶν ἄλλων, καταπολέμησις τοῦ κακοῦ, συνεργασία μετὰ τῶν ἄλλων εἰς προαγωγὴν τοῦ ἀγαθοῦ, ἀτομικοῦ ἢ κοινωνικοῦ —ταῦτα πάντα εἶναι λέξεις κεναί, λόγια τοῦ ἀέρος, ὡς λέγουσιν, διὰ τὸν ὁλονὲν εὐτυχοῦντα αὐτὸν πλούσιον. Ὁμιλεῖ εἰς τὴν ψυχήν του, καθὼς θὰ ὡμίλει εἰς τὴν ψυχὴν ἑνὸς ἀλόγου ζώου: «**Ἀναπαύου,** λέγει, **φάγε, πίε, εὐφραίνου**!» Ἀλλ' ἐνῷ οὗτος διελογίζετο ταῦτα καὶ ἐμελέτα σχέδια ἐπὶ σχεδίων, καὶ ἔπλαττε διὰ τῆς φαντασίας του ὄνειρα ἐπὶ ὀνείρων, αἴφνης μίαν νύκτα ὁ χάρων κτυπᾷ τὴν θύραν τῆς οἰκίας του· Ἄφρων, ἀνόητε!, λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ταύτην τὴν νύκτα τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν ἀπὸ σοῦ οἱ δαίμονες τῆς τρυφῆς καὶ τῆς ἀκολασίας, εἰς τοὺς ὁποίους παρέδωκας αὐτὴν διὰ τῶν κακῶν ἔργων σου :«**Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ**.». «Εἰς ποῖον λοιπὸν ἀφίνεις καὶ εἰς τί θὰ σοὶ χρησιμεύσωσι τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα συνεσώρευσας;» **«Ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;»** Τοιαῦτα πάσχουσι—προσέθηκεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς—ὅλοι ἐκεῖνοι, ὅσοι μεταχειρίζονται τὸν πλοῦτον οὐχὶ ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὅπως ὑπαγορεύει εἰς αὐτοὺς ὁ ταπεινὸς αὐτῶν ἐγωϊσμὸς καὶ τὰ κτηνώδη αὐτῶν ἔνστικτα:«**Οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν**!»

Τί δὲ διδάσκει ἡμᾶς ἀκόμη ἡ παραβολὴ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου;

α΄] Αὕτη λέγει εἰς καθένα ἐξ ἡμῶν: Ὅταν εἶσαι πλούσιος, θεώρει τὸν ἑαυτόν σου ὡς οἰκονόμον περιουσίας, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς σοὶ ἐνεπιστεύθη καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὁποίας θὰ δώσῃς μίαν ἡμέραν λόγον εἰς τὸν Θεόν. Μεταχειρίζου λοιπὸν τὸν πλοῦτόν σου ὡς πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος, ὡς ἄνθρωπος ἔχων ἐλπίδα μελλούσης ζωῆς, ἵνα μὴ ὑποστῇς τὴν τύχην τοῦ ἄφρονος πλουσίου τῆς σημερινῆς παραβολῆς.

β΄] Ὅ,τι ἐλέχθη εἰς τὸν ἄφρονα πλούσιον διὰ τὴν κοινὴν μεταχείρισιν τῆς ὑλικῆς περιουσίας αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ θὰ λεχθῇ μίαν ἡμέραν καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πράγματα τι-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

μιώτερα τοῦ πλούτου καὶ δὲν ἔκαμναν καλὴν χρῆσιν αὐτῶν: ἐννοοῦμεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν ἐξουσίαν καὶ δὲν ἔκαμαν καλὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας αὐτῶν. Ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περιβάλλονται μὲ τιμὰς καὶ ἀξιώματα καὶ δὲν μεταχειρίζονται ταῦτα πρὸς κοινὸν ὄφελος, ἀλλὰ μόνον χάριν τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ματαιότητος καὶ κενοδοξίας.

γ'] Οἱ πτωχοὶ δὲν πρέπει νὰ λυπῶνται πολὺ καὶ νὰ θλίβωνται διὰ τὴν πτωχείαν αὐτῶν, μηδὲ οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄσημοι διὰ τὴν ταπεινότητα καὶ ἀφάνειαν αὐτῶν. Διότι ἂν ὑποφέρουσι στερήσεις καὶ στενοχωρίας, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως ἀπηλλαγμένοι τῆς εὐθύνης τῶν πλουσίων καὶ ἐπιφανῶν. Καί:

δ'] Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀπορροφᾶται ὁλοψύχως εἰς τὰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ ν' ἀμελῇ ἐντελῶς περὶ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας του. Τοὐναντίον ὀφείλει νὰ ᾖναι πάντοτε ἕτοιμος διὰ τὴν ἄλλην ζωήν, διότι ἔρχεται ὥρα, ὅτε πᾶσα μετάνοια εἶναι ἀνωφελής. «**Γρηγορεῖτε,** λέγει ὁ Κύριος, **ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται!**»

17 Νοεμβρίου 1902.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

02/09/25
902610
НБ ОНУ